

Висновки. Історичний розвиток, зростання національної свідомості, досягнення гуманітарних та природничих наук у II пол. XIX ст. поставили перед архітекторами безліч нових завдань, для яких необхідно було знайти адекватне архітектурне вираження. Була знайдена нова архітектурна мова, основою якої став стиль споруди, часто відокремлений від її просторової структури. Цей внутрішній конфлікт зумовив специфічне розуміння поняття «стиль», який став не лише «одежею» для споруди, але й її символом, естетичним виразником її функціонального змісту. Проблема вибору стилю стало важливою теоретичною проблемою архітектури історизму у II пол. XIX ст.

Історизм сьогодні є важливою тенденцією розвитку української архітектури, що було зумовлено об'єктивними процесами: формуванням України як незалежної держави і створенням української політичної нації. Таким чином, у 90-х роках XX ст. в Україні виникла ситуація надзвичайно подібна до ситуації у II пол. XIX ст. Це підготувало ґрунт для розвитку історичного світогляду сучасних українських архітекторів. Звернення до історичної спадщини в актуальній творчості породило проблему вибору стилю. Відповідь на це запитання дає сам архітектор, керуючись власними переконаннями, у тому числі політичними, спираючись на знання історії та культури, власний життєвий досвід. Отже, ідея, одягнена в символіку стилю будівля, як і сотні років тому, залишається основною теоретичною проблемою зодчого сьогодні.

Література

1. А.С.С. — 2000. - № 6. - С.132
2. Волинко І., Дольченко С. «Україна» з Васильківської, 32 // Політика і культура. — 2001. — № 30 (113). — С. 6 — 8.
3. Каплун А. И. Стиль и архитектура. — М.: Стройиздат, 1985. — 232 с.
4. Иконников А. В. Историзм в архитектуре. — М.: Стройиздат, 1997. — 557 с., ил.
5. Украинское барокко // А.С.С. - 2004. — № 5. — С.65
6. Krakowski P. Fasada dziewiętnastowieczna // Prace z historii sztuki. — Warszawa — Kraków: Nakładem Uniwersytetu Jagiellońskiego, 1981. — Z. 16. — S. 55 — 96.

Болотов Г.І.

ЕНЕРГЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ АРХІТЕКТУРИ ХРИСТІЯНСЬКИХ ХРАМОВИХ СПОРУД

Анотація. В статі розглянуті енергетичні основи формування архітектури християнських храмових споруд виходячи з теорії енергетичного розвитку Всесвіту. Розглянуто принципи побудови

православних храмових споруд у минулому на прикладі Успенського храму та Софіївського собору в м. Києві. Надані деякі відомості щодо впливу енергетики архітектурних форм на навколишнє середовище.

Ключові слова: енергетика, духовна енергія, архітектура храмових споруд.

Аннотация. В статье рассмотрены энергетические основы формирования архитектуры христианских храмовых сооружений исходя из теории энергетического развития Вселенной. Рассмотрены принципы построения православных храмовых сооружений в прошлом на примере Успенского храма и Софиевского собора в г. Киеве. Предоставлены некоторые сведения относительно влияния энергетики архитектурных форм на окружающую среду.

Ключевые слова: энергетика, духовная энергия, архитектура храмовых сооружений.

Annotation. In the article energy bases of formation of architecture of Christian's temple constructions, proceeding from the theory of energy development of the Universe are viewed. Principles of construction of orthodox temple constructions in the past on the example of the Dormition temple and Sophia's cathedral in Kiev. Some data concerning the influence of energy of architectural forms on environment.

Key words: energetics, spiritual energy, architecture of Christian temple constructions.

Постановка проблеми. У структурі енергообміну на нашій планеті людина займає особливу, визначну, роль, обумовлену метою її перебування на Землі, яка полягає у виробництві, трансформуванні та передачі космічної енергії завдяки закладеній Творцем складній енергетичній структурі: тонких оболонки, енергетичних центрів (чакр), меридіан та акупунктурних точок, що розміщені безпосередньо на фізичному тілі. Головний зв'язок між фізичними та тонкими тілами здійснюється чакрами – енергетичними центрами, крізь які також іде прилив і передача енергій різної частоти в Космос, на Землю, світам та царствам, у т.ч. тваринному.

Паралельно відбувається процес накопичування, кристалізації енергій у самій людині, у чарунках матриці душі, у чому й полягає її розвиток, самоудосконалення. Удосконалюючи душу, людина виробляє різні види енергій, зокрема духовну енергію, яка є найчистішою, високоякісною енергією високочастотного спектру.

Мета статті – розкрити енергетичні основи формування архітектури християнських храмових споруд та розглянути принципи їх архітектурно-просторової побудови.

Вклад основного матеріалу. Для забезпечення виробництва, збирання духовної енергії, що відтворює людина, та передачі її в Ієрархію Бога і була створена релігія. Це такий специфічний механізм зі своїми ритуалами, молитвами та іншими механістичними процесами, що забезпечують умови для протікання необхідних енергетичних реакцій в організмі людини та навколишньому середовищі.

Тому зрозуміло, що мораль і моральність є необхідним режимом роботи людини, який забезпечує виробництво духовної енергії. Головними елементами збирання та передачі духовної енергії ієрархічними системами стали храмові будівлі з їхніми величавими куполами та золотими хрестами, що були до найдрібніших подробиць розроблені Небесними Конструкторами, а будівництво їхнє здійснювалось спеціально підготовленими високорозвиненими душами з високою теленативною чутливістю, яка і забезпечувала точність передачі необхідної інформації. Ця ліга людей згодом була названа архітекторами, які фактично були контактерами з особливим каналом космічного зв'язку та високим особистим інтелектом.

Перні архітектори відтворювали у кресленнях необхідні форми храмових споруд, потім утілюючи їх у відповідні будівельні матеріали, та "запускали" храми, закладаючи під куполом початкову космічну енергію. Завдяки такому початковому імпульсу і розпочинав роботу весь енергетичний механізм.

Пізніше церкви стали будувати на енергоканалах Землі з вихідними потоками, що вже не потребувало закладання енергій під куполами. Водночас людині було подано метод знаходження особливих енергетичних зон, або енергоканалів, де слід будувати церкви та храми.

Цей метод нагадує лозохідство, але замість лози використовувалась ікона. Вона сприймала на себе потік космічної енергії, сконцентрованої в деяких місцях земної кулі, який входив у резонанс з енергетичним полем ікони, бо вона в собі несе змістовну та енергетичну характеристику того святого, який зображений на ній, є концентратором енергії частоти певного діапазону. Якщо, наприклад, ікону Божої Матері, працюючи на частотах егрегора Божої Матері, пронести над місцем виходу цього енергетичного каналу, то вона починає обертатись, вказуючи зону, сприятливу для будівництва храму. Слід також зауважити, що це мала робити духовна людина, попередньо очищена тижневим постом і молитвою.

Цікаву історію будівництва Успенського Собору в Києво-Печерській Лаврі повідомляє п'ятерик [7], де засвідчено, що архітектурне вирішення храму Божої Матері було двічі явлено Святому Сімону з вказівкою щодо його габаритних розмірів: ширини, довжини та висоти (20х30х50м), які мали визначатися за допомогою золотого поясу. Він був переданий через батька св. Сімона як сакральний інструмент, за допомогою якого архітектори та будівельники здійснювали гармонійне пропорціонування будівлі [8, 58].

Церква була закладена в 1073 році (відновлена в 1996р.), для її будівництва були залучені чотири архітектори з Константинополя, що прибули до св. Антонія та Феодосія. Кожен із них одночасно отримав вказівку щодо спорудження храму від Божої Матері, яка з'явилась їм у вигляді цариці з військом [8, 65-66].

Дуже цікавим способом визначалось і місце будівництва цього величного храму Божої Матері. У перший день по молитві Антонія за його

проханням місце, на якому мала бути побудована церква, залишалось сухим, у той час як навколишня місцевість була вкрита росюю.

На другий день, знов-таки по молитовному проханням св. Антонія, росюю було визначено місце побудови, а навкруги територія залишалася сухою.

А на третій день, коли на попередньо визначеному місці були вимірені золотим поясом та розмічені габаритні розміри храму, на молитовне прохання св. Антонія зійшов вогонь з Неба і обпалив рослинність та означив ямою, в тому самому місці остаточно затвердили його правильне розташування [8, 68].

Дивовижним також було повернення живописців із Константинополя, що мали намір утекти з Києва додому, побачивши надто велику церкву, значно більшу, ніж ту, яку вони уявляли собі і мали її розписувати. Але спроби їхні рухатись униз по Дніпру були марними – човен несло вверх. При цьому Голос з Неба їм сповістив, що вони мають повернутись і виконати наказ [8, 70-71].

Для освячення Успенського Собору з Греції були привезені чудотворна ікона Божої Матері і мощі святих, які були покладені під стіни собору.

Оскільки церкви та храми будували на плюсових енергоканалах Землі (де потоки енергії спрямовані вгору), то парафіяни потрапляли під могутній енергетичний потік, який пробивав пробки, що утворювались у чакрах через неправильну поведінку людей, створюючи передумови для їхнього захворювання. До того ж у храмах здійснювався інтенсивний енергообмін людини з Космосом: віддача накопичених енергій та прийом нових. Усе це сприяло процесу оздоровлення людей, покращенню їхнього самопочуття, бо могутній енергопотік у приміщенні церкви також ліквідував окремі дефекти та відхилення в енергетичних структурах, посилював енергообмін, зміцнював енергозахист. Оздоровлення віруючих у такий спосіб було певним заохоченням Вищою Ієрархією за віддачу духовної енергії та удосконалення душі. Не дарма ж старі люди, які постійно відвідували церкви, жили довго та рідко хворіли, бо відбувалось їхнє регулярне очищення і нормалізування енергообміну.

До речі, на початку дев'яностих років у Києві групою екстрасенсів проводилась розчистка енергетичних каналів різних релігійних конфесій. Вони бачили все енергетичне павутиння, що поєднувало забруднені центри з могутніми каналами різних конфесій та їхніми головними центрами – осередками.

Як відомо, християнська церква побудована на вченні Христа, який приніс людям нову ідеологію, нове вчення (Новий Заповіт), нові моральні принципи (10 заповідей). Космічне завдання Ісуса Христа полягало в: подальшому удосконаленні душ; підготованні їх до еволюційного переходу; переведення людства на виробництво нових видів енергій [6].

У зв'язку з цим необхідно було створити, така звані перетинки.

Перша (коса) перетинка – це фільтр низької частоти; друга довга (горизонтальна) – це фільтр середньої частоти, а верхня перетинка – фільтр

високої частоти. Таким чином енергії, що проходять знизу вгору (у Космос) очищуються й випромінюються з кожного фільтру до відповідного космічного енергонакопичувача.

Хрести та куполи покриваються золотом, оскільки саме золото є найкращим провідником та накопичувачем тонких енергій. Здатність приймати різноманітний спектр енергій знаходиться в певнігивних якостях (любов, чистота, доброзичливість, мужність, миролюбність т. ін.). Ісус став моральним еталоном, у якому сконцентровані такі найкращі людські якості, досягаючи яких людина виробляла енергії вищого гатунку, необхідні Ієрархічним Системам Бога. Невипадково християнська релігія стала провідною релігією саме на тій території, яка відповідає за виробництво енергії любові, – в Київській Русі.

Згідно з християнськими традиціями будівництво храмових споруд православного християнства здійснювалось перш за все за двома напрямками.

Перший народився в VI ст. н. е. із застосуванням купольної базилики, яка прийшла на зміну звичайним базилікам – компактним об'ємно-планувальним спорудам з підвищеною середньою частиною.

Другий, відомий ще в V ст., - хрестово-купольний, з прямокутним планом, у який вписаний хрест. Купол у перших храмових спорудах спирається на внутрішні стіни, а надалі – на стовпи чи колони, звільняючи внутрішній простір для покращення ефективності енергетичних процесів, тобто якості богослужіння. Церкви цього типу будуються різних модифікацій, здебільшого з трьома – п'ятьма нефами; одним, трьома, п'ятьма, дев'ятьма чи тринадцятьма куполами.

З енергетичної точки зору купол відіграє роль концентратора та накопичувача енергій різних частот. Від його форми залежить, у якому частотному діапазоні працюватиме споруда.

Дослідження, проведені М.Ю. Лімонадом та А.І. Цигановим, дозволили встановити характер розподілу фонових енергій форми в різних купольних конструкціях. Конструкції куполів класичних зразків однорідної структури (собор Санта Марія де ля Фіоре у Флоренції, собор у Тоді) створюють м'які енергетичні поля як зовні купола, так і в інтер'єрі.

У цибуленодібних куполах утворюються конусоподібна структура у верхній частині, усіченої сфери - у середній та циліндричної - у барабані .

Дуже цікавим виявився результат побудови полів у всесвітньовідомому Пантеоні, де купол має 8-метровий отвір (комплувей), крізь який, однак, не проникає волога під час дощу. Як виявилось, це обумовлено тим, що утворюються енергетичні викиди у вигляді факелів.

Закономірним є те, що й активізація високочастотних енергетичних центрів людини (сьомої та шостої чакр) відбувається саме у підкупольних просторах .

Безпосередньо під куполом, у центрі енергетичних потоків, розміщується альтарі, де і відбувається священослужіння.

А завершує купол хрест, який є антенною з відповідними фільтрами, (перетинками). Перша (коса) перетинка – це фільтр низької частоти; друга, довга (горизонтальна) – це фільтр середньої частоти, а верхня перетинка – фільтр високої частоти.

Таким чином енергії, що проходять знизу вгору (у Космос) очищуються й випромінюються з кожного фільтра до відповідного космічного енергонакопичувача. Хрести та куполи покриваються золотом, оскільки саме золото є найкращим провідником та накопичувачем тонких енергій.

Здатність приймати різноманітний спектр енергій знаходиться в певній залежності від кількості глав (куполів, хрестів). Так, наприклад, Володимирський Собор у Києві приймає 12 видів енергій, маючи 7 купольних завершень.

Але головні конструкції, що забезпечують якісне приймання, трансформування, необхідних Космосу енергій, корегуючи фізичні конструктивні особливості, знаходяться на тонкому плані й фізичним оком не фіксуються.

Цікаво зауважити, що роль концентратора тонких енергій куполами була підтверджена ще в 1950-х роках інженером Джорджем Ван Гесселем. Він збудував купольну структуру (так званий інтегратор), яка втілювала ідею омолодження Лахівського. Завдяки попередньо розрахованим параметрам (39x50 футів) купол відбиває та концентрує певний діапазон енергетичних частот, які позитивно впливають на людину, омолоджуючи клітини її організму [2].

Усвідомлення енергетичних процесів, які відбуваються в Космосі, навколишньому середовищі, в людині та безпосередня їх залежність від форм, що використовують архітектори у своїй практиці, накладає величезну відповідальність при проектуванні храмів [3].

Висновки. Дослідження енергетичних процесів, які відбуваються в навколишньому середовищі за допомогою біолакаційних методів, фотографування полів різних частотних характеристик (акустичні фігури хладні) та кирліанівські фотографії аури різних об'єктів надають проєктувальникам конкретні методичні поради та застереження. Зараз уже необхідно враховувати не тільки широковідомі структури енергетичного каркасу земної кулі (лінії Хартмана та Куррі) геопатогенні зони, а й енергетику геометричних форм, зокрема так звані розкренування, прямокутні арки тощо.

Снорудження такого непростого типу будівель, який, до речі, зветься Сакральним, (священний, потаємний) потребує знань про місце будови, наявність відповідних енергоканалів, сакральних принципів храмової побудови тощо.

Ще Піфагор і Галілей визначали, що Сакральні математичні принципи є основою енергетичних процесів, які відбуваються у Всесвіті. А наші давні колеги та будівельники використовуючи у своїй практичній діяльності прилади, моделюючи гармонізовані математичні ряди (зокрема мірну

сажень) та сакральні принципи пропорціонування, створювали спороди Божественних пропорцій.

Тонке нюансування середовища створювало своєрідний вібраційно налагоджений інструмент впливу на духовний стан людини, активно сприяючи удосконаленню душі. До числа таких споруд, безумовно, належить Київський Софіївський Собор багатоголавий красень, Михайлівський Златоверхий Собор та більшість Лаврських споруд [5].

Література

1. Барте́нев И. А. Форма и конструкция в архитектуре. – Ленинград: Стройиздат, 1968. – 263 с.; ил.
2. Вайнтру́б И. В. Священные лики цивилизации. – К: Техника, 2001 – 512с.; ил.
3. Лимонад М. Ю., Цыганов А. И. Живые Поля архитектуры: учебное пособие –ОБНИИСК: Титул, 1997. –108с.; ил.
4. Неаполитанский С.М., Матвеев С.А. Сакральная геометрия. – СПб.: Издательство «Святослав», 2003. – 632с.; ил.
5. Пилявский В. К., Тиц А. А., Ушаков Ю. С. История русской архитектуры. – Ленинград: Стройиздат, 1984
6. Секлитова Л. А., Стрельникова Л. Л. Тайная жизнь небесных учителей. - М.: Амрита-Русь, 2003 –304 с. (серия Диалоги с Богом)
7. Секлитова Л.А. Стрельникова Л.Л. Энергоструктура человека и материи. - М. : Амрита-Русь, 2003. – 320с.
8. Киево-Нечерський патерик (по древнім рукописам) Репринтентное издание с добавлением гравюр XVII века. Издание Свято-Троицкой Сергиевой Лавры, 1991. – 160с.

Негай Г.А.

ЗМІСТ АРХІТЕКТУРНОЇ ФОРМИ

Анотація. Зміст архітектурної форми визначається тими функціями, які вона реалізує. Проте не всім функціям у сучасному проектуванні приділяється належна увага. Найменше сьогодні враховуються в архітектурних формах ідеологічна та інформаційна функції. Як приклад поважного ставлення до цих функцій наведені культові об'єкти українського бароко та Самаркандський мавзолей Гур-Емір.

Ключові слова: архітектурна форма, функція, інформативність, ізоморфізм.

Аннотация. Содержание архитектурной формы определяется теми функциями, которые она реализует. Однако не всем функциям в современном проектировании уделяется должное внимание. Меньше всего сегодня учитывается в архитектурных формах идеологическая и информационная функции. В качестве примеров уважительного отношения к этим функциям приведены культовые объекты украинского барокко и Самаркандский мавзолей Гур-Эмир.